23/10/2020

Άγιος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος

/ Βίοι Αγίων

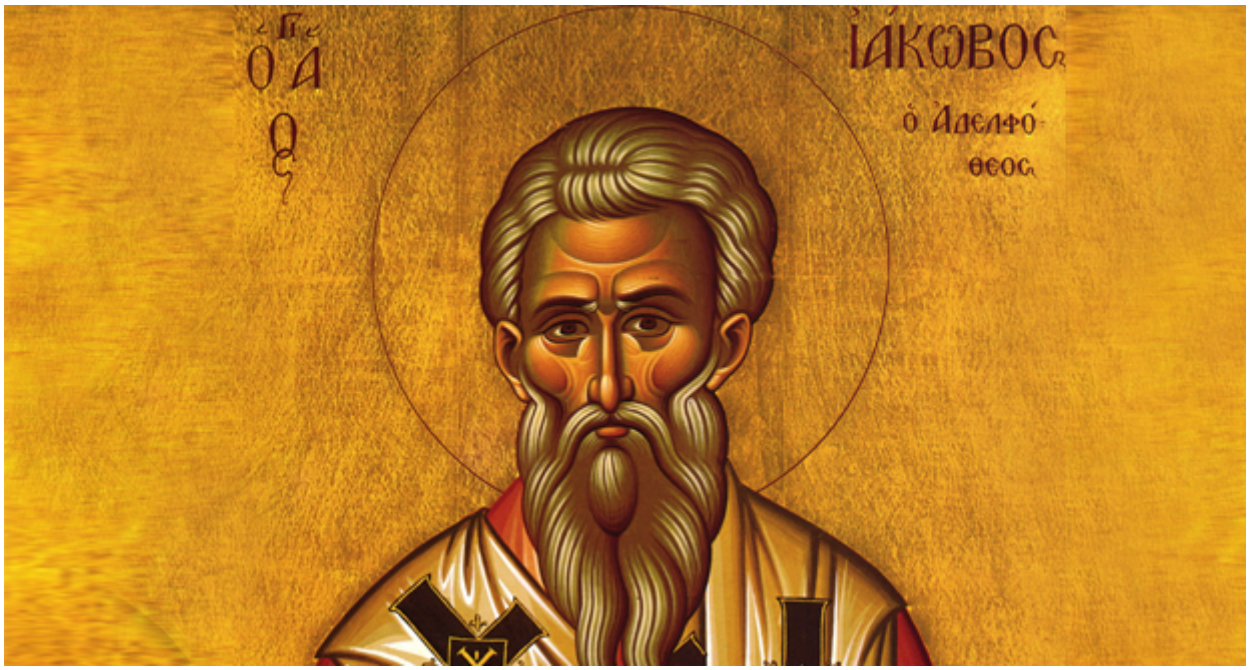

Σήμερα, 23 Οκτωβρίου, η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου.

Η παράδοση αναφέρει ότι ήταν ένας από τους γιούς του Ιωσήφ από άλλη γυναίκα, γι' αυτό ονομαζόταν αδελφός του Κυρίου. Η συγγενική του όμως σχέση με τον Κύριο δεν είναι ομόφωνα καθορισμένη. Αλλά το γεγονός είναι ότι ο Ιάκωβος ο αδελφόθεος έγινε πρώτος επίσκοπος Ιεροσολύμων και είναι αυτός που έγραψε την πρώτη Θεία Λειτουργία της χριστιανικής Εκκλησίας.

Ο Ιάκωβος, λοιπόν, ποίμανε την Εκκλησία των Ιεροσολύμων με δικαιοσύνη, με γενναία στοργή και στερεότητα στην πίστη. Αυτό όμως, εξήγειρε τη μοχθηρία και την κακουργία των Ιουδαίων. Αφού τον έπιασαν, τον έριξαν πάνω από το πτερύγιο του Ναού, και ενώ ακόμα ήταν ζωντανός, τον αποτελείωσαν με άγριο κτύπημα ροπάλου στο κεφάλι.

Έργο του Ιακώβου είναι και η Καθολική Επιστολή του στην Καινή Διαθήκη, στην οποία να τι μας συμβουλεύει, σχετικά με το πως πρέπει να χειριζόμαστε τον λόγο του Θεού: «Γίνεσθε ποιηταί λόγου και μη μόνον ακροαταί, παραλογιζόμενοι εαυτούς». Δηλαδή να γίνεσθε εκτελεστές και τηρητές του λόγου του Θεού και όχι μόνο ακροατές. Και να μη ξεγελάτε τον εαυτό σας, με την ιδέα ότι είναι αρκετό και μόνον να ακούει κανείς το λόγο.

(Η μνήμη του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, φέρεται και την Κυριακή μετά την

Γέννηση του Χριστού, μαζί με την μνήμη του Δαβίδ του Προφήτου και Ιωσήφ του μνήστορος, συνοδευόμενη με το ακόλουθο δίστοιχο: «Συ τέκτονος παίς, αλλά αδελφός Κυρίου, του πάντα τεκτήναντος, εν λόγω, μάκαρ». Τελείται δε αυτώ η Σύναξις εν τω σεπτώ αυτού Ναώ το όντι ένδοθεν της Υπεραγίας Θεοτόκου εν τοις Χαλκοπρατείοις. Πατμιακός κώδικας: 266).

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ’.
Ὡς τοῦ Κυρίου Μαθητής, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος· τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ’. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ’ ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε, τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν. Ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Μεγαλυνάριον.
Κλήσει ἀδελφόθεος πεφηνώς, Ἰάκωβε μάκαρ, τῶν ἀρρήτων μυσταγωγός, ἐν Σιὼν ἐδείχθης, καὶ πάθει σου τιμίῳ, τὸ ζωηφόρον πάθος, Χριστοῦ ἐδόξασας.